

PROCURATURA REPUBLICII MOLDOVA

PROCURATURA GENERALĂ

mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 73, MD-2001, Tel.: /373 22/ 828 373

www.procuratura.md / e-mail: proc-gen@procuratura.md

06.07.2026 nr.17- 8d/26-1307

Procuraturilor teritoriale

În scopul uniformizării practicii de reprezentare a învinuirii în cauzele penale privind încălcarea regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale, se aduc la cunoștință principalele constatări rezultate din generalizarea practicii judiciare pentru perioada 01.01.2025–31.12.2025, aferentă infracțiunilor prevăzute de art. 159, 160, 162 și 213 Cod penal, efectuată de Secția judiciar-penală a Procuraturii Generale.

Analiza a avut ca obiect evaluarea soluțiilor propuse de acuzatorii de stat, legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești, modul de individualizare a pedepselor, calitatea exercitării căilor de atac, precum și identificarea deficiențelor care afectează investigarea și examinarea judiciară a acestei categorii de cauze.

În perioada supusă evaluării, instanțele de judecată au pronunțat **15 sentințe** în privința a 17 inculpați. Majoritatea cauzelor au vizat infracțiunea prevăzută de art. 213 lit. b) Cod penal, adică încălcarea din neglijență a regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale soldată cu decesul pacientului.

Din numărul total de sentințe analizate, **14** au fost de condamnare și **1** sentință de achitare.

Totodată, în **3** cauze inculpații au fost recunoscuți vinovați, însă au fost eliberați de răspundere penală sau de pedeapsă ca urmare a intervenirii termenului de prescripție.

Generalizarea a evidențiat că una dintre principalele vulnerabilități în aceste cauze o constituie calitatea expertizelor medico-legale. În mai multe dosare au fost dispuse expertize suplimentare sau repetate, inclusiv în comisie, ca urmare a caracterului incomplet, neclar ori contradictoriu al concluziilor inițiale.

În unele cazuri nu au fost indicate explicit regulile sau metodele medicale încălcate, actele normative sau protocoalele care le prevăd, precum și legătura de cauzalitate dintre conduita lucrătorului medical și urmarea prejudiciabilă.

Se atrage atenția că art. 213 Cod penal are caracter de normă de blanchetă. Prin urmare, în actul de acuzare, în rechizitoriu, în susținerile verbale și în căile de atac este necesară indicarea concretă a regulii medicale încălcate, a actului normativ, protocolului sau standardului medical aplicabil, a conduitei omise sau realizate necorespunzător și a legăturii cauzale cu vătămarea gravă ori decesul pacientului. O acuzație formulată generic, fără descrierea acestor elemente, este vulnerabilă și poate conduce la achitare.

O altă problemă constatată ține de durata excesivă a procedurilor. Tergiversarea este generată, în principal, de efectuarea îndelungată a expertizelor, dispunerea repetată a acestora, schimbarea completelor de judecată și reluarea examinării

cauzelor. În asemenea situații există riscul real ca procesul penal să nu mai producă efectul urmărit, iar răspunderea penală să fie înlăturată prin prescripție.

În cauzele de malpraxis, intervenirea prescripției nu trebuie tratată ca o consecință procesuală neutră. Aceasta afectează încrederea în capacitatea statului de a reacționa efectiv la încălcările grave ale dreptului la viață și sănătate, în special atunci când fapta s-a soldat cu decesul pacientului. Procurorii urmează să manifeste diligență sporită în monitorizarea termenelor, solicitarea urgentării expertizelor și examinarea oportunității contestării actelor sau încheierilor care pot conduce la tergiversarea nejustificată a cauzei.

Generalizarea a mai constatat deficiențe la individualizarea pedepselor. În mai multe cauze, acuzatorii de stat au solicitat sau nu au contestat aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei, deși faptele s-au soldat cu urmări grave.

Suspendarea condiționată a executării pedepsei nu trebuie solicitată automat, ci doar după o analiză concretă a circumstanțelor cauzei, conduitei inculpatului, gravității urmărilor prejudiciabile, poziției părții vătămate, existenței reparației prejudiciului și riscului repetării unor conduite similare.

Se atenționează asupra necesității solicitării pedepsei complementare cu privare de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități în domeniul medical.

Un aspect negativ constatat îl reprezintă calitatea insuficientă a unor apeluri declarate de acuzatorii de stat. În anumite cauze, apelurile au avut caracter formal, au preluat conținutul susținerilor verbale și nu au combătut argumentele instanței privind lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii, lipsa legăturii de cauzalitate ori individualizarea pedepsei. O asemenea abordare este inadmisibilă, deoarece limitează controlul judiciar efectiv și reduce șansele corectării unor soluții nelegale sau netemeinice.

La declararea apelurilor în cauzele de malpraxis, procurorii urmează să analizeze punctual motivarea instanței, să indice probele administrate care contrazic concluziile instanței, să explice existența regulii medicale încălcate, legătura cauzală și forma vinovăției, precum și să motiveze distinct criticile privind pedeapsa principală, pedeapsa complementară, aplicarea art. 90 Cod penal și soluția asupra acțiunii civile.

Totodată, în cadrul studiului efectuat s-a stabilit faptul că, acuzatorii de stat în mai multe cauze au ignorat prevederile art. 385 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală și în susținerile verbale nu au menționat tipul penitenciarului în care urmează a fi executată pedeapsa penală ce va fi stabilită de instanță inculpatului sau în mod eronat au solicitat executarea pedepsei cu închisoare în penitenciar de tip semiînchis, fără a ține cont de faptul că, latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 213 Cod penal se caracterizează prin imprudență (*concretizată în neglijență*) față de fapta prejudiciabilă și în imprudență (*manifestată prin încredere exagerată sau neglijență*) față de urmările prejudiciabile. Urmare, prin raportare la prevederile art. 72 din Codul penal, pedeapsa penală cu închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art. 213 Cod penal urmează a fi executată în penitenciar de tip deschis, or în caz contrar suntem în prezența unei încălcări de drept material.

În concluzie, cauzele penale de malpraxis impun o abordare specială din partea procurorilor, deoarece vizează valori sociale fundamentale — viața, sănătatea și

încrederea pacientului în sistemul medical. Eficiența răspunsului penal nu depinde doar de soluția finală pronunțată de instanță, ci și de calitatea investigației, claritatea expertizelor, exactitatea acuzației, diligența în combaterea tergiversărilor și temeinicia poziției procurorului în instanță.

Prezenta sinteză urmează a fi adusă la cunoștința procurorilor, pentru aplicare în activitatea practică și neadmiterea deficiențelor constatate.

Adjunct al Procurorului General

Sergiu BRIGAI